

gøre Ret i at sige nej til. Her er ikke Spørgsmaal, om dette nej skulde falde i Dag — ja, det er der for saa vidt nok, men der behøvede ikke at være Spørgsmaal, om det skulde falde i Dag eller senere. Jeg kunde vel tænke mig en Opposition i Folketinget, som kunde sige: Det er ikke os bejligt i dette Øjeblik at sige nej, vi have lidt Arbejde, som vi skulle have gjort forinden. Og jeg kunde tænke mig, at man sagde: nu vel, saa lade vi Forslaget gaa i Udvalg en Tid, men ikke med den Begrundelse, at det er et almindeligt Forslag til en midlertidig Finanslov, og heller ikke i den Hensigt at sidde Samlingen ud paa det, nej, det skal tages frem til Forkastelse. Men Flertallet sender Forslaget i Udvalg med den Begrundelse, at det er et almindeligt Forslag til en midlertidig Finanslov. Det er ikke klart efter den almindelige Opfattelse her i Landet, og det bliver det aldrig, at et saadant Forslag er et almindeligt Forslag til en midlertidig Finanslov. Det saa de aldrig den umiddelbare Opfattelse til at gaa ind paa, og jeg tror, at den umiddelbare Opfattelse i saa Henseende har Ret og de Herrer ikke Ret. De sende altsaa Forslaget i Udvalg i den Hensigt at sidde Samlingen ud paa det. Det kunne vi ikke deltage i. Naar det ærede Medlem udtalte, at Berg havde ogsaa været med til at sende Forslaget i Udvalg, er det ikke noget nyt; der er ikke et Medlem i denne Sal, som ikke ved, at Berg har været med til det. Det var han med til ikke alene i 1886, men i 1877, da Provisoriet — vi kalde det jo saa — kom paa Finansloven som Anmærkning; da gik det ogsaa i Udvalg. Men jeg har aldrig hørt Berg udtale, at han var med til at sende Forslaget i Udvalg, med den Hensigt at sidde paa det Samlingen ud. Tværtimod har jeg hørt ham udtale det modsatte her, og der er vist ingen, der har hørt ham udtale den Opfattelse, at han vilde have et saadant Forslag i Udvalg for at sidde paa det Samlingen ud. At Berg har erklæret, at dette Forslag ikke var noget Provisorium, ved jeg meget vel, men det var en lignende Erklæring som den, jeg har givet her. At der ikke er noget grundlovstridigt ved dette Forslag, tør vel næppe nogen paa- staa, i alt Fald har Flertallets Ordfører paastaet det modsatte i sin Tid. Hans

Ord derom vare tydelige nok. Han sagde, at der var jo ikke noget fremkommet siden den Tid, som kunde bevæge Tinget til at forandre sin Opfattelse af Forslagets grundlovstridige Karakter og øvrige Egenskaber. Det har Flertallets Ordfører sagt i sin Tid, og den Slags Ord kommer man ikke fra. At der er noget grundlovstridigt ved Forslaget, ligger lige ud ad Vandvejen. Det ærede Medlem har Ret i, at vi have givet den samme Behandlingsmaade, enten de vare det eller ej. Det kan være rigtig nok, men at det er et almindeligt Forslag til en Bevillingslov, det er noget, man ikke kan saa Ret i.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (M. Jensen) fremtatte en Grund, hvorfor han syntes, at Folketinget skulde forkaste Forslaget, som heller ikke var saa ueffen. Det var den, at vi saa muligvis kunde saa en Opøsning af Folketinget. Sikker er det ikke, men det er jo muligt, og jeg synes, at det var en Grund, som maatte opfordre Flertallet til netop at stemme imod i Aar. Jeg tror, de kunde saa deres Mandater meget bedre befæstede, naar de kom ud til Vælgerne og sagde: Vi ville have Forlig med Ministeriet Estrup, det ville vi arbejde paa. Hvis Vælgerne saa valgte dem paa et saadant Program, saa havde de et godt Mandat til at forhandle om Forliget, naar de kom ind. Jeg synes, det var en god Grund for Flertallet til at stemme imod Forslaget i Aar frem for tidligere.

N. J. Larsen: Det er noget vanstelligt at diskutere med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen); thi Grunde faar man ikke, men kun Talemaader. Han kalder Forslaget en Skifting, „undsangen i Skynd og født i Misgerning“. Jeg tror, at dette gælder os alle sammen, det ærede Medlem med, altsaa er jo ogsaa han en Skifting, og i logisk Henseende kunde jeg fristes til at kalde ham saa, thi Grunde styr han. Han kalder det foreliggende Forslag „grundlovstridigt“; men hvis det var dette, saa vilde jo dette Tings højtærede Formand have nægtet det at fremkomme; det var hans Pligt ifølge Forretningsordenen og Forsatningen. Saa grundlovstridigt kan Forslaget som saadant unu-